

PRAZNICUL SFÂNTULUI SFINȚIT MUCENIC FILUMEN AGHIOTAFITUL LA PATRIARHIE

Duminică, 16/29 noiembrie 2020, Patriarhia a prăznuit sărbătoarea Sfântului Sfințit Mucenic Filumen Aghiotafitul la Mănăstirea Fântânii lui Iacov din orașul Nablus aflat în Samaria.

Cu ocazia acestui praznic, Biserica Ierusalimului săvârșește, împreună cu pomenirea Sfântului Apostol și Evanghelist Matei, pomenirea Sfântului Filumen Aghiotafitul. Acesta era originar din Cipru, a slujit ca Aghiotafit în mai multe lăcașuri, precum și la Fântâna lui Iacov, și s-a săvârșit mucenicește în noiembrie 1979, fiind ucis lângă Fântână. A fost canonizat de către Patriarhia Ierusalimului în 2009 (ședința 50 / 11.09.2009).

În ziua praznicului, dimineața, Sfânta Liturghie a fost condusă de Preafericirea Sa Părintele nostru Teofil, Patriarhul Ierusalimului, împreună cu care au slujit Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Constantinei Aristarh și Înaltpreasfințitul Mitropolit al Elenupolei Ioachim, Ieromonahi Aghiotafiți între care Arhimandriții Nectarie, Gheron al Kamarasei, Ignatie, egumenul Mănăstirii din Bet Jala și Hrisostom, Egumenul Mănăstirii Sfântul Gherasim, preoți arabi, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Au cântat psalții comunităților arabe din preajma Fântânii lui Iacov, a fost prezent Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vliora, și au luat parte credincioși din satele învecinate, precum și un număr mic de pelerini, datorită măsurilor privitoare la virusul covid 19.

La Chinoniconul Sfintei Liturghii Preafericitul a rostit această cuvântare în limba greacă:

„Trimite lumina Ta și adevărul Tău; acestea m-au povățuit și m-au condus la muntele cel sfânt al Tău și la locașurile Tale” (Psalmul 42, 3), cântă Psalmistul.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși creștini,

Moartea mucenicească a noului Sfințit Mucenic Filumen Aghiotafitul, cea pentru lumina și adevărul lui Hristos, ne-a adunat pe toți astăzi în locul unde și-a vărsat sângele, adică în lăcașul biblic al Fântânii lui Iacov, la izvorul apei materialnice, dar și duhovnicești al femeii samarince, ca să prăznuim pomenirea lui și să ne învrednicim de harul lui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Pe Cel Ce Și-a pus sufletul pentru viața lumii, pe Hristos Atotțiitorul dorindu-L, Sfințitul Mucenic Filumen a venit în Sfânta Cetate Ierusalim, din patria sa natală, Cipru, ascultând rugăciunea Proorocului David: „Trimite lumina Ta și adevărul Tău; acestea m-au povățuit și m-au condus la muntele cel sfânt al Tău și la locașurile Tale” (Psalmul 42, 3),

Înscrierea Părintelui nostru Filumen în Tagma cinstitei Obști Aghiotafite l-a făcut prieten credincios și fierbinte râvnitor al iubirii lui Hristos. Slujirea lui, atât în Sfintele Lăcașuri, cât și în comunitățile bine-credincioșilor creștini ce țin de Patriarhia Ierusalimului, s-a distins prin frica de Dumnezeu și râvna dumnezeiască pentru păzirea credinței adevărate și a tradiției apostolice nealterate, urmând cu credință îndemnurile Apostolului Pavel adresate ucenicului său, Timotei: „O, Timotei, păzește comoara ce ți s-a încredințat, depărtându-te de vorbirile deșarte și lumești și de împotririle științei mincinoase, pe care unii, mărturisind-o, au răătăcit de la credință” (1 Timotei 6, 20) și: „Ține dreptarul cuvintelor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credința și cu iubirea ce este în Hristos Iisus. Comoara cea bună ce ți s-a încredințat, păzește-o cu

ajutorul Sfântului Duh Care sălăşluieşte întru noi” (2 Timotei 1, 13-14).

Sfântul Părintele nostru Filumen niciodată nu a încetat, de-a lungul slujirii sale pastorale, să lucreze şi să înveţe, spre zidirea duhovnicească a fiilor Bisericii, cuvântul mântuitor al Evangheliei Mântuitorului nostru Iisus Hristos, plinind astfel cuvântul Domnului: „Cel ce va face şi va învăţa, acesta mare se va chema în Împărăţia cerurilor” (Matei 5, 19).

Tocmai aceasta, adică propovăduirea lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a provocat ura şi mânia celor care l-au ucis, în timpul Vecerniei, în Paraclisul Fântânii lui Iacov, unde se păstrează până astăzi urmele care mărturisesc moartea sa mucenicească.

Moartea mucenicească cea pentru Hristos a Sfântului Filumen a fost într-adevăr moarte pentru mărturisirea numelui lui Hristos înaintea celor care nu Îl recunosc, moarte pentru Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu şi Mesia, Mântuitorul lumii „pe Care Dumnezeu L-a înviat din morţi” (Romani 10, 9). De aceea duhul dreptului Filumen care s-a săvârşit pentru credinţă a fost aşezat în ceata Mărturisitorilor care se odihnesc în Împărăţia cerurilor. „Cine mărturiseşte că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne întru el şi el în Dumnezeu” (1 Ioan 4, 15), spune Sfântul Ioan Teologul.

Vedem că dreptul Filumen a fost cu adevărat mărturisitor al credinţei în Hristos din faptul că martiriul lui a avut loc în momentul în care cânta cu îndrăzneală psalmul lui David: „În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvântul; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme. Ce-mi va face mie omul?” (Psalmul 55, 10-11).

Credinţa noastră, a creştinilor, iubiţii mei fraţi, se întemeiază în întregime pe mărturia nemincinoasă a Sfântului Ioan Evanghelistul şi Teologul, potrivit căreia „Hristos este Martorul cel credincios, Cel întâi născut din morţi şi Domnul

împăraților pământului. Lui, Care ne iubește și ne-a dezlegat pe noi din păcatele noastre, prin sângele Său, și ne-a făcut pe noi împărăție, preoți ai lui Dumnezeu și Tatăl Său, Lui fie slava și puterea în vecii vecilor. Amin” (Apocalipsa 1, 5-6).

Cu alte cuvinte, Hristos este întruparea iubirii dumnezeiești care constituie și pricina mântuirii noastre, adică a eliberării noastre din legăturile păcatului, anume a păcatului față de Iisus Hristos Care învață: „Eu vă spun adevărul. (...) Dacă nu Mă voi duce, Mângâietorul [Duhul Sfânt] nu va veni la voi. (...) Și El, venind, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată. De păcat pentru că ei nu cred în Mine; de dreptate pentru că Mă duc la Tatăl Meu și nu Mă veți mai vedea și de judecată, pentru că stăpânitorul acestei lumi a fost judecat” (Ioan 16, 7-11).

La întrebarea noastră: „Cine este conducătorul lumii acesteia?” răspunde Sfântul Apostol Pavel, adresându-se tesalonicenilor: „Să nu vă amăgească nimeni cu niciun chip; căci ziua Domnului nu va sosi până ce mai întâi nu va veni lepădarea de credință și nu se va da pe față omul nelegiuirii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau se cinstește cu închinare așa încât să se așeze el în templu lui Dumnezeu, dându-se pe sine drept dumnezeu” (2 Tesaloniceni 2, 3-4).

De conducătorul lumii acesteia ne-a salvat, prin cinstitul Său sânge mucenicesc și izbăvitor, Hristos, Care ne iubește, potrivit mărturiei Sfântului Ioan: „Care ne iubește și ne-a dezlegat pe noi din păcatele noastre, prin sângele Său, și ne-a făcut pe noi împărăție, preoți ai lui Dumnezeu și Tatăl Său” (Apocalipsa 1, 5-6). Părtaș al acestei Împărății a lui Dumnezeu s-a făcut și preotul lui Dumnezeu, Părintele nostru Filumen, prin sângele său. „Moartea Mucenicilor este mângâiere credincioșilor, îndrăzneala Bisericii, formarea Creștinismului, nimicirea morții, dovada învierii, batjocorirea demonilor, învinuirea diavolului, învățătura filozofiei (...) și rădăcina tuturor celor bune”, spune Sfântul

Ioan Gură de Aur.

Iar noi, cei care îl cinstim pe Sfințitul Mucenic Filumen, care are îndrăzneală la Hristos Dumnezeu nostru, să-l rugăm ca, împreună cu Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria și cu toți Sfinții Mucenici, să se roage pentru sufletele noastre și pentru izbăvirea întregii lumi de boala molipsitoare covid 19. Amin. Întru mulți ani și calea postului Nașterii Domnului să fie binecuvântată”.

După Sfânta Liturghie, Arhimandritul Iustin, egumenul și ctitorul marelui Bisericii a Sfintei Fotini Samarineanca de la Fântână, a oferit o masă de post.

Din partea Secretariatului General